

Hertil var stillet følgende **Ændrings-**
forslag:

Af **Knudsen**:

At i § 1, anden Passus, første Linie, ud-
gaae Ordene „uden Jord“.

Af **H. M. Petersen**:

Efter Afdelings § 2 indskydes følgende nye
§, som da bliver § 3.

„Den eller de Arbejdspligtige, saavel i Kjøb-
stæderne som paa Landet, der ikke have saa-
meget Arbejdskraft til deres Raadighed, som
de ifølge ovennævnte Bestemmelser ere pligtige
at præstere, skulle, naar de derom gjøre An-
meldeelse, i Kjøbstæderne til Communalbestyrel-
sen, paa Landet til Sogneforstanderskabet, være
fritagne for at præstere indtil det halve Antal
Mænd i hver Dmgang, imod for hver mang-
lende Mand i Dmgangen at erlægge en Kjen-
delse til Communens Kasse af 32 β ., hvilken
Kjendelse optræves samlet med de øvrige Com-
muneafgifter.“

Den nuværende § 3 bliver da § 4.

Af **Hertz**:

i § 2, andet Stykke, Linie 6, indskydes
imellem Ordene „Grundskyld, Hartkorn,“ Or-
det „Bygningsassurance,“

Samtlige **Ændringsforslag** med de Para-
grapher, hvortil de hørte, fattes under For-
handling.

Knudsen: Jeg maa endnu være af den
Anskuelse, jeg udtalte ved Sagens første Be-
handling, at det Princip, som ligger til Grund
for det foreliggende Lovudkast, forsaavidt Be-
stemmelserne i dets § 1 angaaer, efter min For-
mening er urigtigt og ubilligt; ubilligt er det,
forsaavidt det gjør Hartkornet til Maalestof
for Sneekastningsarbejdets Fordeling, og urig-
tigt er det, fordi der derved ikke staffles den
Arbejdskraft tilstede, som til en given Tid dog

kan paafordres og være nødvendig, og som det
er Lovens Hensigt at skaffe tilveie. Det er
ubilligt, fordi Hartkornet er et upaalideligt
Befatningsobject, idet tvende Eiendomme af
lige Godhed ikke sjældent have en meget for-
skellig Hartkornsførelse. Nu har vel en æret
Rigsdagsmand fra Byen (**H. M. Petersen**)
stillet et **Ændringsforslag**, der gaaer ud paa,
at de Arbejdspligtige kunne frigjøre sig for at
skaffe den Arbejdskraft tilstede, forsaavidt de
ikke have et saa stort Folkehoid, som de efter
Loven kunne forpligtes til, ved at indbetale
til Communens Kasse 32 β . for enhver Mand
i Dmgangen, som de skulde skaffe tilstede. Ved
dette **Ændringsforslag** afhjælpes jo rigtignok
en Mangel, idet de større Jordbrugere kunne
fritages for at tiltales, fordi de ikke lade møde
det paafordrede Mandskab, ved at indbetale en
Kjendelse i Communens Kasse for det Mand-
skab, som de ikke kunne skaffe tilstede af deres
eget Folkehoid; men der bliver dog ligesuldt
den Mangel tilbage ved Lovforslaget, at det ikke
afhjælper den Hensigt, hvori det er givet; det
afhjælper ikke den Mangel, at til en vis given
Tid kan den Arbejdskraft ikke staffles tilstede,
som er nødvendig for at frigjøre Veiene for
Snee, og det nytter slet ikke, at man indbe-
taler en Kjendelse i Communens Kasse; thi
derved gjøres Veiene ikke farbare. Rigtignok
forekommer det mig, at den ærede Rigsdags-
mand udtalte ved Sagens første Behandling,
at det ikke var ham saameget om at gjøre, at
Veiene ikke vare frigjorte for Snee, naar kun
Communens Kasse var i god Behold, men det
er efter det hele Forholds Natur et alde-
les urigtigt Standpunkt at betragte denne
Sag fra.

Jeg har tilladt mig at stille et lille **Æn-**
dringsforslag, der gaaer ud paa, at i § 1,
2den Passus, 1ste Linie, udgaae Ordene:
„uden Jord.“ Det vil sees, at det i Lovfor-
slaget, saaledes som det nu foreligger, hedder,
„at den Huusmand uden Jord og Inderster,
efter Trd. af 27de Mai 1848, § 1, paahvi-
lende Forpligtelse til at deeltage i Sneekast-
ningsarbejde forandres derhen, at den Com-
mune hidtil tilkommende Ret til at vælge
imellem 3 Arbejdsdage og Sneekastning i det